

06-07-2022

Ὁρθρος Τετάρτης Ἦχος Β΄

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Ἦχος 4 Πα

Ἰ̣ε̣
π̣
Θ̣ ε̣ ο̣ς̣ Κυ̣ ρι̣ ο̣ς̣ και̣ ε̣ πε̣ φα̣ νεν̣ η̣ μιν̣ Δ̣

ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος̣ ο̣ ερ̣ χο̣ με̣ νος̣ εν̣ ο̣ νο̣ μα̣

τι̣ Κυ̣ ρι̣ ου̣ π̣

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

π̣
Θ̣ ε̣ ο̣ς̣ Κυ̣ ρι̣ ο̣ς̣ και̣ ε̣ πε̣ φα̣ νεν̣ η̣ μιν̣

Δ̣ ευ̣ λο̣ γη̣ με̣ νος̣ ο̣ ερ̣ χο̣ με̣ νος̣ Δ̣ εν̣ ο̣

νο̣ μα̣ τι̣ Κυ̣ ρι̣ ου̣ π̣

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Τῇ Τετάρτῃ & Παρασκευῇ

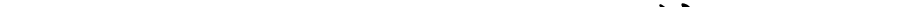
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἰηχος ὁ Πά

 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου

 νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος ^π και το σον φυ

λα ατ των δι α του Σταυρου σου πο λι ι

 Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

ΤΕΥ ΜΑ π
9

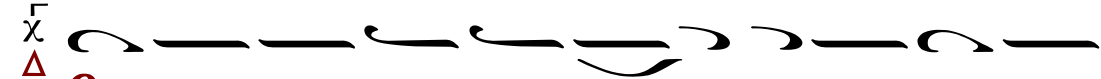
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἰ
Δ
Δ
Οι την σην προ στα σι αν κε κτη με νοι Α
χραν τε Δ και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
νω ων εκ λυ τρου με νοι π τω σταυ ρω του υι ου
σου εν παν τι φρουρου με νοι π κα τα χρε ος
σε παντες Δ ευ σε βως μεγα λυ νο με ε εν π

Μετα τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος Δι'

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα, Κύριε δόξα σοι.

 ω τη ρι αν ειρ γα σω εν με σω της

 γης Χρι στε ο Θε ος ε πι Σταυ ρου τας α

 χραν τους σου χει ρας ε ξε ε τει νας ε πι

 συ να γων παν τα τα ε θνη κρα α ζον τα Κυ

 ρι ε δο ο ο ζα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, σῶζε

τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας
διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τον ζω ο ποι ον Σταυ ρον της σης α
γα θο τη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις α
να ξι οις Κυ ρι ε σοι προ σα γο μεν ει εις
πρε σβει ει αν σω ζε τους βα σι λεις και την
πο λι ν σου ει ρη νευ ον τας δι α της
Θε ο το κου μο νε φι λαν θρω πε

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ
ξύλου ὀρῶσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα
πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε· τί τὸ φοβερὸν τοῦτο
μυστήριον, ὃ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν
αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ πῶς θνήσκεις,
θάνατον ἐπονείδιστον;

Ἡ Παρ θε νος και Μη τηρ σου Χρι στε

ε πι ζυ λου ο ρω σα σε νε κρον η πλω με
 ε ε ε ε ε νον κλαι ου σα πι κρωσ Υι
 ε μου ε ε λε γε τι το φο βε ρον
 του το μυ στη η ριον ο πασι δω ρου με νος
 ζω ην τη ναι ω ω νι ον ε κου σι ως εν
 Σταυ ρω πως θνη σκεις θα να τον ε πο νει ει
 ει δι στον

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
 Καθίσματα Σταυρώσιμα

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου, προσκυνοῦμεν
 ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων
 ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας
 σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς
 ἔπλασας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν
 εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ
 πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ
 σῶσαι τὸν κόσμον.

Ἦν αἰχραντὸν Εἰκόνα σου προσκυ
 νουμένῃ Ἀγαθῇ αἰτοῦ μενοισυγχωρησιν
 των πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεὸς βου
 λησὶ γὰρ ἡ δοκῆσας σὰρξ ἀνελθεῖν ἐν
 τῷ Σταυρῷ ἵνα ρυσηοὺς ἐπλάσας
 ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ὁ θένευχα
 ριστῶς βοῶ ὡς ἐμὲ σοὶ χάρας ἐπληρω
 σὰς τὰ πάντα ὁ Σωτηρῆμων παρά γε
 νομένος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κοῦοσμον

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσης με τῆς ποιμένης σου ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλὰ

ζήτησόν με, Δέσποτα τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ
 ἁγία σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὁ μόνος ἀγαθὸς
 καὶ φιλόανθρωπος.

ὦ φω τι σας τα ε πι γει α δι α
 Σταυ ρου και κα λε σας εις με τα νοι αν α
 μαρ τω λους μη χω ρι σης με της ποιμνης
 σου ο Ποιμνην ο κα λος αλ λα ζη τη σον
 με Δε σπο τα τον πλα νω με νον και τη α
 γι α σου Ποιμνη συ να ρι ιθ μη σον ο
 μονος Α γα θος και Φι λα α αν θρω πος

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Σταυροθεοτοκίον**

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου ἡ ἀσπόρως
 τεκοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὀρᾶν ἀδίκως
 πάσχοντα, ὠλοφύρετο, κλαυθμῷ, καὶ ἀνεβόα
 σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύτατε
 Υἱέ; ὕμνῳ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Πάρε στω σα τω Σταυρω σου η α σπο
 ρως τε κου σα σε και μη φε ρου σα ο ραν α
 δι κως πα σχον τα ο λο φυ ρε το κλαυ
 θμω και α νε βο ο α σοι πως πα σχεις ο
 τη φυ σει α πα θης γλυ κυ τα τε Υι ε υ
 μνω σου την α κρανα γα θο ο ο τη τα

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ, καὶ βοῶ σοι τῷ
 ἀγαθῷ· Μνήσθητι μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
 σου, καὶ σὺν αὐτῷ με συναρίθμησον, ὁ ἐκουσίως
 τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ καὶ βοῶ σοι
 τῷ Ἀγαθῷ μνησθῆτι μου Κυ ρι ε

εν τη Βασιλειᾷ σου καὶ συναντωμε
 συναριθμήσον ὁ ἐκουσίως τὰ πά
 θη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεδυμένος

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
 αὐτοῦ.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἡ
 πλανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἰ
 σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν
 σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ
 Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτὸν ὡς
 ἄγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν
 Ἀθλοφόροι Κυρίου μα
 καρία ἡ γῆ ἡ πλανθεῖσα τοῖς αἵ
 μασιν ὑμῶν καὶ αἱ αἰσκηναὶ αἱ δε
 ξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν ἐν σταδί

ω γαρ τον εχ θρονον ε θρι αμ βε ευ σα τε και
 Χριστον με τα παρ ρη σι ας ε κη ρυ ζα τε
 Αυ τον ως Α γα θρον ι κε τε ευ σα τε σω
 θη ναι δε ο με θα τας ψυ χα ας η μων

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
 Τὰ ἄνω ζητῶν

Ὡ θαῦμα καινόν! ἐβόα ἡ Πανάμωμος,
 Σταυρῷ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθηλούμενον, ὁ
 δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων, πάθος
 ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι
 παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Θαυ μα και νον ε βο α η Πα να α
 μω μος Σταυ ρω τον Υι ον ι δου σα κα θη
 λου με νον ο δρα κι τα συμ παν τα πε ρι
 φε ρων πα θος υ φι ι στα ται και ως κρι τος

κα τα κρι νε ε ται ο πα σι πα ρε χων την
συγ χω ω ρη σιν

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α' - Κανὼν Σταυρώσιμος

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβὰς τὴν πρώτην ἐντολήν, πάλαι ὁ πρωτόπλαστος, ἐκ τοῦ φυτοῦ θάνατον ἀπετρύγησεν, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ δέ, ὁ ἀθάνατος, καὶ θανάτου γευσάμενος, τὴν ἀθανασίαν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Σταυροῦ παγέντος ἐπὶ γῆς, πέπτωκε τὸ φρύαγμα, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ παντελῶς ἠφάνισται, ὁ πρὶν ἀπωσμένος δέ, πρὸς Παράδεισον ἐπανέρχεται ἄνθρωπος, δόξα σοι τῷ οὕτῳ, μόνῳ εὐδοκήσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερὸς ἐκάλει σε χορός, πύλην ἀδιόδευτον, γῆν ἐκλεκτήν, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, Παναγία Δέσποινα· τὸν Δεσπότην γὰρ τῶν ἀπάντων

ἐκύησας, τὸν ἐθελουσίως, σταύρωσιν σαρκὶ
καταδεξάμενον.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος β΄
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὡραίαν, ὡς περικαλλῆ, ὅλην ὡς
ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὥκησε τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας
ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ
Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος
ἀναλάμπαντος, βασιλέως ἔστηκας, ὃν ἰκέτευε,
δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρα, τῆς
ἀνταποδόσεως Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν
ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον,
ὅλην ἀνεκαίνισας· ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου
τὴν αὖλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον
καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Μηναίου

Ὡδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων παρρησία πολλῇ παριστάμενος.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρωτι Πάτερ θείῳ, ἔρωτας σαρκὸς ἀποκρουσάμενος, ἡκολούθησας πόθῳ, τῷ καλοῦντι Σισώῃ μακάριε.

Δόξα.

Ἀἴγλην ἄϋλον Πάτερ, ἔνδον ἐν καρδίᾳ εἰσδεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πᾶσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐξηφάνισας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Σῶσόν με τὸν ἐν ζάλῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυδωνιζόμενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντὸς τὴν γαλήνην πανάμωμε.

Ὡδὴ γ' - Κανὼν Σταυρώσιμος

Ἦχος β' . Ὁ Εἰρμὸς

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσει κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας, πᾶσαν κτίσιν, Κύριε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐστήριξας, ἐπιγνόντας τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν ἄφατον Λόγε συγκατάβασιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παράδεισον ἡνέωξας, τῷ Σταυρῷ σου Δέσποτα, καὶ τὸν Ληστὴν εἰσήγαγες, ἐπιγνόντα τὴν Βασιλείαν σου, καὶ τὸν πλοῦτον τῆς θείας εὐσπλαγχνίας σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψούμενον ἐν ξύλῳ σε, τὸν ζωοδότην βλέπουσα, καὶ ἐκουσίως θνήσκοντα, καὶ τοῖς πᾶσι ζωὴν παρέχοντα, ἐδονεῖτο τὰ σπλάγχνα ἡ Πανάμωμος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου

Ἦχος β' Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ ποιητῆς Πανάχραντε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσαν ἀτοπήμασιν. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Ἀχραντε, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμία σκυθρωπάζουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου Πάναγνε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφεως, δραστηκῶ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ γ' ᾠχος πλ. δ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρῶς
Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν ἔδειξας δουλεία, τῶν παθῶν
ἀταπείνωτον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πόνοις σου τὴν ἄρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς
σοφῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ
θαυμάτων ἐξήνθησας.

Δόξα.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιὸν Χριστὸν
ἐνδοξε, ἰχνηλατῶν· ὅθεν ἀνιστᾶν σοι, καὶ
νεκροὺς χάριν δίδωσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τόπον ἀγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἀγνὴ
τράπεζαν, ἄρτον Χριστόν, τὴν ζωὴν τῶν ὅλων,
δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς . ᾠχος πλ. δ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ
ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Γ̣

ἦ **Ϟ**υ εἰ το στε ρε ω μα των προσ τρε

χο ον των σοι Κυ ρι ε **ρ**συ εἰ το φως των

ε σκο ο τι σμε νων και υ μνει σε το πνευ μα

μου ου ου ου **ρ**

Κάθισμα

Ἦχος α΄

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Σαρκὸς τὰς ἡδονάς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ, ἐνέκρωσας σοφέ, ἀρετῶν ἐμμελεία· διὸ ταῖς ἀναβάσεσιν, αὐξανόμενος ἄριστα, Πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν οὐράνιον τρίβον, καὶ παρίστασαι, ἀεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγέλοις, Σισώῃ Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
 Ὡχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡχος λ' ἄ Γ' ἄ

Ἰ λ α σ θ η τ ι μ ο ι Σ ω τ η ρ π ο λ λ α ι γ α ρ
 α ι α ν ο μ ι α ι μ ο υ κ α ι ε κ β υ θ ο υ τ ω ν κ α κ ω ν
 α ν α γ α γ ε δ ε ο μ α ι π ρ ο σ σ ε γ α ρ ε β ο
 η σ α κ α ι ε π α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο Θ ε ο ς
 τ η ς σ ω τ η ρ ι α ς μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον

Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη τοῦ μεγάλου.

Στίχοι

Θεοῦ τεθνηκῶς πυξίῳ προσεγράφη,

Θείου Σισώης Πνεύματος τὸ πυξίον.

Βῇ δὲ Σισώης γῆθεν εἰς οὐρανὸν ἔκτη ἀμύμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ Ῥήξου Βικαρίου καὶ ἄλλων πλείστων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀστίου (ἢ Ἀστείου), Ἐπισκόπου Δυρραχίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ὀνησίμου, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρίωνος καὶ Ἐπιμάχου.

Οἱ ἅγιοι εἰκοσιτέσσαρες μάρτυρες, οἱ τῇ Λουκία καὶ τῷ Ῥήξῳ μαρτυρήσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἐπαπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λ' ἢ Νη — Γα

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἐπαπλασίως κάμινον τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε δύναμει δὲ κρείττονι περισωθέντας τούτους ἰδὼν τῷ

Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη α νε βο α
οι Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις α νυ μνει
τε λα ος υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα...

Τιμιωτέρα πλαγίου δ'

Ἦχος λ' α' Νη

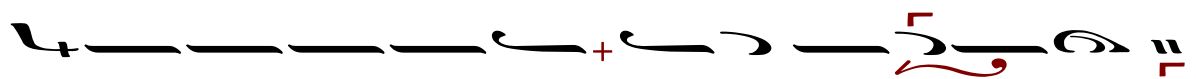
Στίχος α'   Με γα λυ νει η ψυ χη μου

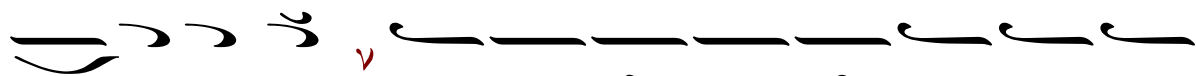
 τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

 πνε ευ μαμου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

 μου

  Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

 των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β'   Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του Ἀ ι
 δου γαρ α πο του νυν Ἀ μα κα ρι ου σι με
 πα α α σαι αι γενεαι Ἀ

Ἀ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ Ἀ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Ἀ

Στίχος γ' ὁ
 ὅ τι ε ποι η σε μοι με
 γα λει α ο δυ να τος Ἀ και α γι ον
 το ο νο μα αυ του Ἀ και το ε λε ος

αυ του ^χεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με ε νοις αυ τον ^ν

^ντην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ ^ντην α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν ^Δτην ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ν

Σπύχος ^δ ^ν ^Δποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ^Δδι ε σκορ πι σεν ^Δυ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

των ^ν

Ἄ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ Ἀ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Ἀ

Στίχος ε' ὁ Ἀ Κα θει λε δυ να στας α πο

θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους Ἀ πει νων

τας ε νε ε πλη σεν α γα θων Ἀ και πλου

του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους Ἀ

Ἄ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^ν

Σπύχος 5' ^χ ^ν ^Δ Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους⁶

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων^Δ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ω σαι ω νος^ν

^ν την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φιμ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο
το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ὦ

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμός τῆς θ' ὥδῆς τοῦ κανόνος

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε
μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρος,
γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον,
Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἦχος ᾠδῆς Νῆ

Ἐ φρι ξε πα σα α κο η Ἀ την α πο ρρη
τον Θε ου συ γ κα τα βα σιν ο πως ο Ὑ
ψι στος Ἀ ε κων κα τη λθε με χρι και σω ματος
Παρ θε νι κης α πο γαστρος γε νο με
νος αν θρω πος δι ο την Α χραν τον Ἀ Θε

ο τοκοον οι πιστοι οι μεγαλυνοομεν

Ἡχος λαβὴ Νη

^χ
^ν
 Ἄ ξι ον ε σ τιν ως α λη θως Ἄ μα κα

ρι ζειν σε την Θεο το κον την αι μα

κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε

 ρα του Θε ου η μων

των Χερουβιμ και εν δοξοτεραν ασυγ

κρίτῶς των Σεραφίμ^ν ἁγνὴν ἀδιὰ φθόρων

Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ³την ³ον τως Θε ο

 το κον σε ε μεγα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον
Ἦχος γ΄
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἶμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιášθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ , ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιášονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς

δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν,
 Σταυρώσιμα
 Ὡχος Πά

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν
 χαρισμάτων αἰεὶ ἐντρυφῶντες, καὶ κακοῦργον
 ἀντ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν οἱ τῶν δικαίων
 φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν
 προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς
 φιλάνθρωπος.

 Σταυ ρω θη τω ε κρα ζον οι των σων χα
 ρι σμα α των α ει ει εν τρυ φων τες και κα κουρ
 γον αντ ε ευ ερ γε του η του ουν το λα βειν
 οι των δι και ων φο νευ ται ε ε σι ω πας
 δε Χρι στε φε ρων αυ τω ων την προ πε τει αν
 πα θειν θε λων και σω σαι η μας ως φι λαν θρω
 πος

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐκουσίως πτωχεύσας, τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἦλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καὶ Σταυρὸν κατεδέξω, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκουσίως πτωχεύσας τὴν πτωχείαν τοῦ Ἀδάμ Χριστὲ ὁ Θεός ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐκ Παρθένου σαρκωθείς καὶ σταυρὸν κατεδέξω ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ Κυ ρι ε δό ξα σοι

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

π Των Α γιων σου τα πληθη δυ σω που
σι σε Χρι στε ε λε η σον η μα ας ως φι λαν θρω
πος **π**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

“Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

“Ὅτε σε ὁ ἄνομος λαός, Σῶτερ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ξύλῳ ἀνήρτησε, τότε ἡ πανάμωμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ἐκράύγαζεν, ὀλοφυρομένη. Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οἶμοι! πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν, τοῖς ὕδασιν;

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος 4 Πα

^χ_π⁹ **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ_Α

⁺ και ευ λο γη σον ^Δ_Α την κληρο νο μι αν σου

^π₉ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ_Α κα τα βαρ

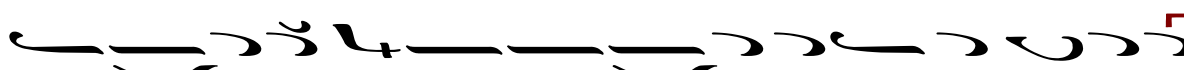
 βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ

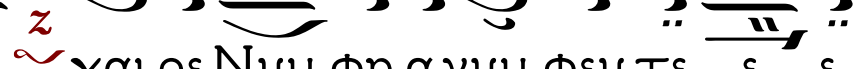
 λα ατ των ^Δ_Α δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...
τε ευ μα ^π₉

Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου. ^χ_π⁹ ^Δ_Α ἤ α χραν τε

 θε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο

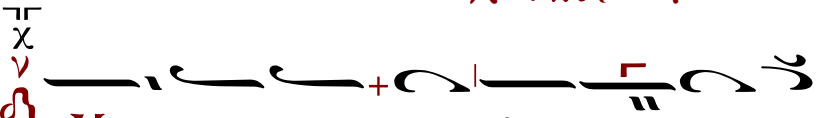
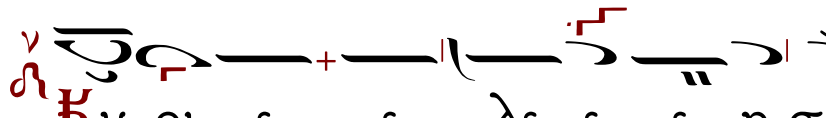
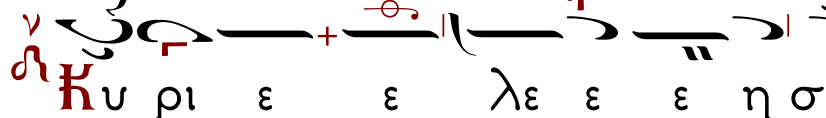
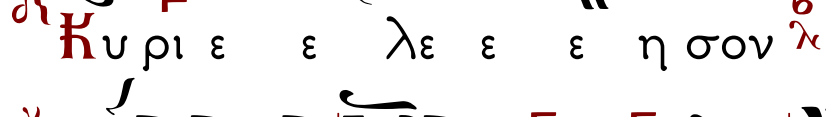
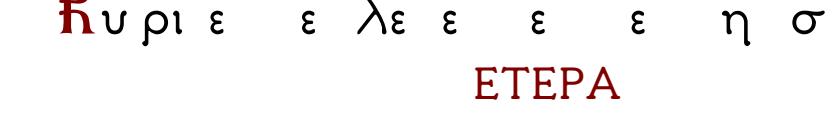
 γη με ε νη και ε πι γης δο ξο λο γου με ε ε

 νη ^z χαι ρε Νυμ φη ανυμ φευ τε ε ε ^π₉

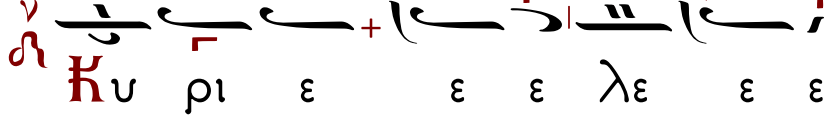
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

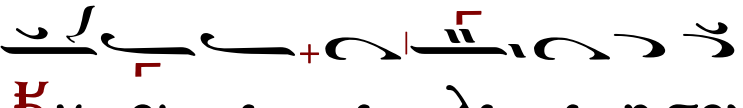
Ἦχος λ̣ α̣ Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

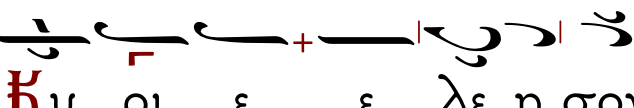
ΕΤΕΡΑ

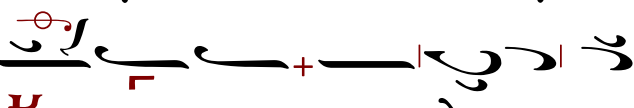
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον

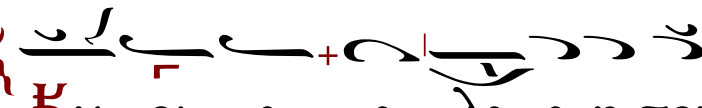
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

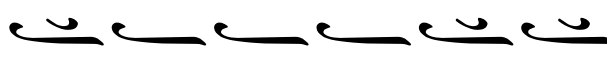
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Ψ Δι

 Δι μη ην

Σπχ. α'
 Δι γὰ θον το ε ζο μο λο

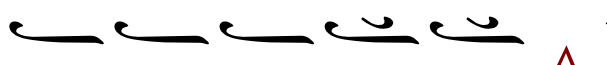

 γει σθαι τω Κυ ρι ω

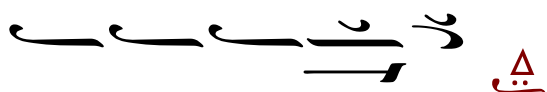

 νο μα τι σου Υ ψιστε

 ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

 τερ σωσον ημας

Σπχ. β'
 Δι του α ναγ γε λειν τω πρω ι

 το ε λε ος σου

 και την α λη θει αν

 σου κα τα νυκτα

 ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

 τερ σω σον η μας

Σπχ. γ' **0** τι ευφρανάς με Κυριε

+ εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις ερ

— Ϳ Ϳ Ϳ Ϳ + Ϳ Ϳ Ϳ Ϳ Ϳ Ϳ Ϳ
 γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

$\overset{\gamma}{\chi} \overset{\Delta}{\underset{\gamma}{\curvearrowright}} \text{Τ} \text{α} \text{ι} \varsigma \text{π} \text{ρ} \text{ε} \text{σ} \text{β} \text{ε} \text{ι} \text{α} \text{ι} \varsigma \text{τ} \text{η} \varsigma \Theta \text{ε} \text{ο} \text{τ} \text{ο} \text{κ} \text{ου} \text{Σ} \omega$

 Κυρ ελε

Σπχ. δ^ν $\overset{\chi}{\underset{\Delta}{\rightarrow}}$ **Θ** τ ι ε υ θ υ ς κ υ ρ ι ο ς ο Θ ε

ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

ΕΝ ΑΥΤΩ

$\overset{\gamma}{\chi} \overset{\Delta}{\underset{\gamma}{\curvearrowright}} \text{Τ} \text{α} \text{ι} \text{ς} \text{π} \text{ρ} \text{ε} \text{σ} \text{β} \text{ε} \text{ι} \text{α} \text{ι} \text{ς} \text{τ} \text{η} \text{ς} \text{Θ} \text{ε} \text{ο} \text{τ} \text{ο} \text{κ} \text{ου} \text{Σ} \text{ω} + \text{Σ} \text{ω}$

 +
 6.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Σπχ. α' Κυριος εβασιλευ

Σπχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

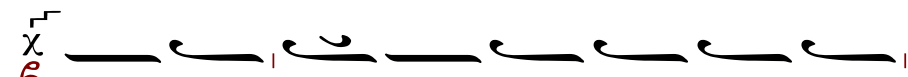
Σπχ. γ' **Θ**αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

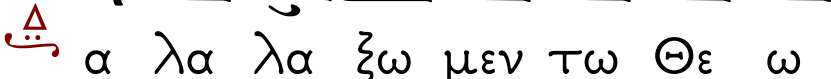
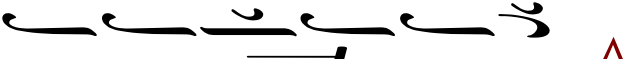
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

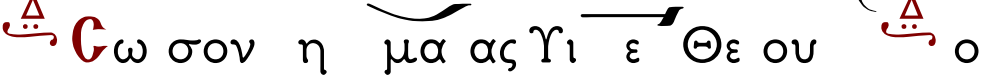
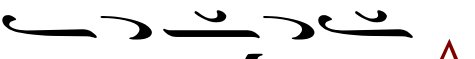
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

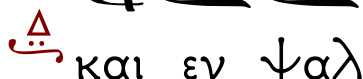
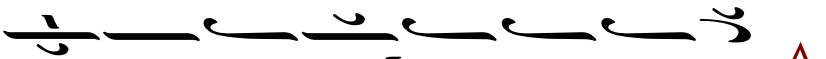
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

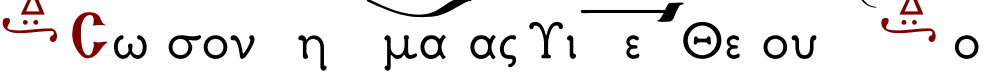
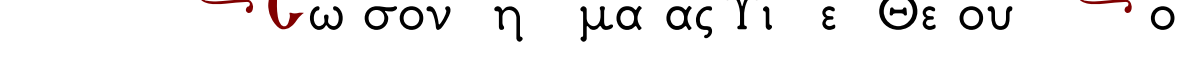
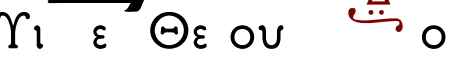
και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

   εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

   εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
 μεν Χρι στω **Γ**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
 ο εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας
 Σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πά

$\frac{\chi}{\pi 9}$ **Γ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
 και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
 $\frac{\pi}{9}$ νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος $\frac{\pi}{9}$ και το σον φυ
 λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα $\frac{\pi}{9}$

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

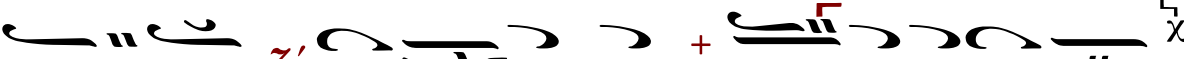
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει

 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

 ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **11:2-12**

Ἀδελφοί, οὐκ οἶδατε ἐν Ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ λέγων; «Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ γὰρ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου». Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; «Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ». Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γέγραπται· «Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς

πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας». Καὶ Δαυΐδ λέγει· «Γεννηθῆτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς· σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαψον». Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι αὐτούς. Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσω μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ΄

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

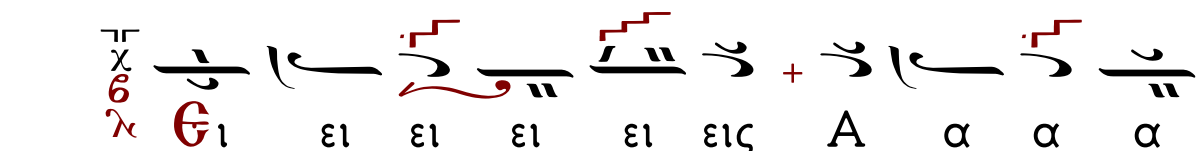
ᾠχος λ᾿ ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

Α γι ος ε ι ε ι ε ις Κ υ ρ ι

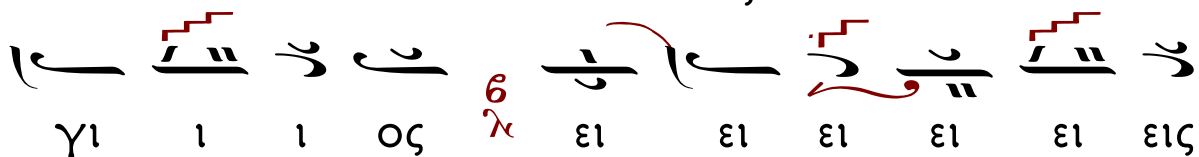
 ι ος Ι η σους Χ ρ ι σ τ ος ε ις δ ο ξ αν Θ ε

 ου Πα τ ρ ος α μ η ν

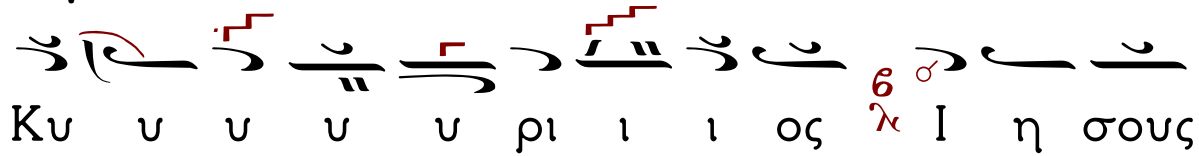
Ἦχος ᾠδῆς

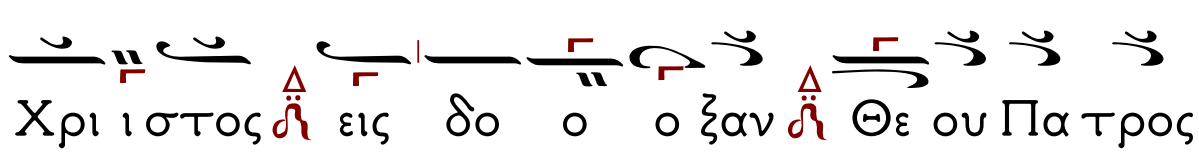
 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΔΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΞΑΝ ΔΕ ΘΕ ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος π̣̇ ᾠ Πά

Ἦχος π̣̇ ᾠ **Χ**ρι στε ε το φως το α λη θι νον **χ̣̇ ᾠ** το
 φω τι ζον και α γι α α α α α α α α α
 ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο ο με
 νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο ο
 σμον **π̣̇ ᾠ** ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
 μα ας **χ̣̇ ᾠ** το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
 που ου ου ου σου **χ̣̇ ᾠ** ι να εν αυ τω ο ψω
 ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
 ο σι ι ι τον **π̣̇ ᾠ** και κα τε ευ θυ υ υ
 υ νο ον **Δ** τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω να μην ^Δ

^λ
^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Σπῆχος. ^π₉ Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
 λη σα ^Δ₉ ε γω δε ε τα πει νω θη ν σφο δρα ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μα^π₉ Αλ λη λου οὐ^π₉ ου ι ι ι ι α

α α α^π₉

Σπῖχος. ^π₉ Τ₁ αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ₁ πε ρι πα αν των ^π₉ ων αν τα πε δω κε

μει^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι^π₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π₉ Αλ λη λου οὐ^π₉ ου ι ι ι ι α

α α α^π₉

Σπῖχος. ^π₉ Τ₁ ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α

Σπῆχος. Κυ ρι ε ε γω δου λος σος

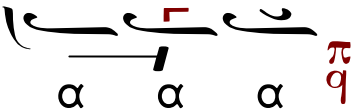
γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

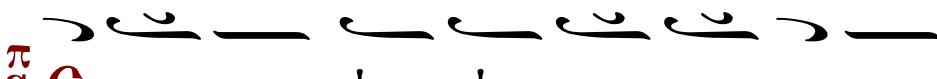
σκη ης σου δι ερ ρη ζας τους δε σμούς μου

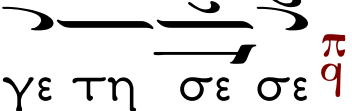
Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

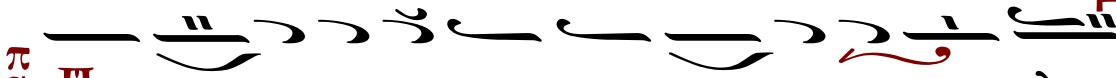

 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

 α α α ^π₉

^{Σπύχος.}

^π₉ **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ^π₉ ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε ^π₉

^π₉ **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π9

Σπῖχος.

^π9 Ε λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^π9 και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^π9

^π9 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π9 και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π9 ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π9 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

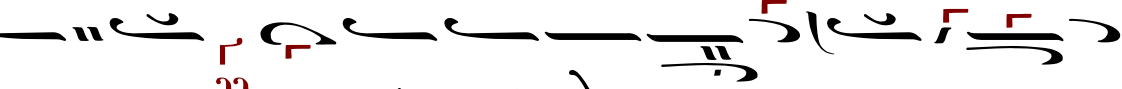
α α α ^π9

Σπῖχος.

^π9 Ε υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^π9 εν χω ρα ζωων των ^π9

^π_q Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

η ψ ο ο ο μ αι ^π_q και τ ο ο ν ο μ α α Κυ

υ ρ ι ι ο υ ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μ αι ^π_q Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α

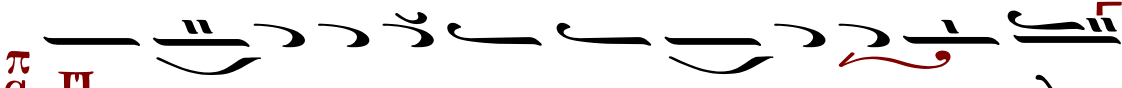
α α α ^π_q

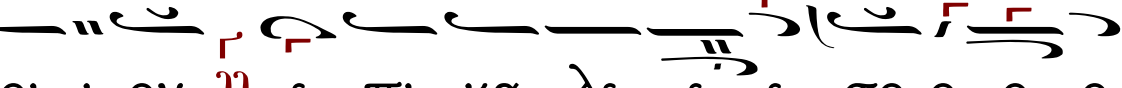
Σπύχος.

^π_q **Θ** ο ι θ υ σ ω ^π_q θ υ σ ι ι ι α ν αι ν ε

σε ω ς ^π_q και ε ν ο ν ο μ α τ ι Κυ ρ ι ο υ ε πι κα

λε σο μ αι ^π_q

^π_q Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η

η ψ ο ο ο μ αι ^π_q και τ ο ο ν ο μ α α Κυ

υ ρ ι ι ο υ ^π_q ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαῖ ^π₉ Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Σπῖχος.

^π₉ Ἰ ας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
 πο δω σω ^π₉ ε ναν τι ον παντος του λα ου
 αυ του ^π₉ εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^π₉ εν
 με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^π₉

^π₉ Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαῖ ^π₉ Ἀλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^π₉

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
πιστὶν ἀληθὴν ἀδιαιρέτον Τρι
αδὰ προσκυνούουσίντες αὐτὴ γάρ
ἡ ἡμᾶς ἐσωσέν ἡμᾶς ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
φῆσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰ
ωνίων

Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

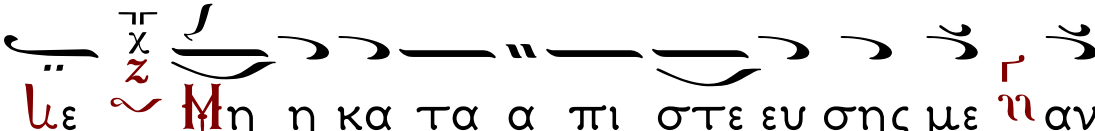
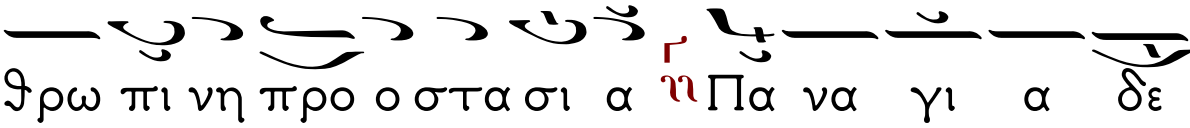
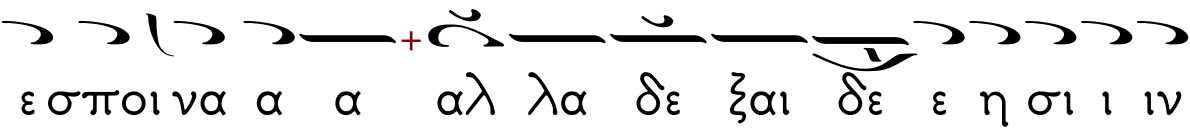
Ἦχος Βαρύς Ζω
 με Πα να γι ι α Δε
 ε σποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των Κε χα ρι τω με ε νη η ε

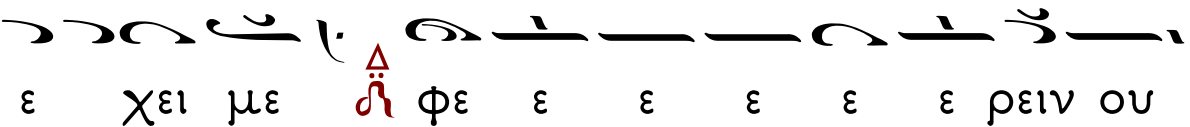
πα ακουσον ^πτων πα ρα α κα λου ουν των σε

ε ε ε ε ε ε ^z ε ⁷ ε ^z

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ὤε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν

 θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν

 του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

 ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

 δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

 τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

 παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
 μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

 σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

 σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
 +
 την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α πα λλα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.